Pregaria.cat

Entrada

Pregar enmig de la desgràcia

Per pregaria.cat el dg., 11/09/2005 - 09:00

Entenem per desgràcia aquelles situacions que ens trenquen per dintre, que se'ns presenten com a inevitables i marquen la nostra vida amb un abans i un després.

Tots en sabem del que volen dir desgràcies, per experiència personal, per experiències d'altres o per informacions que ens arriben d'arreu. Notícies sobre una malaltia perillosa, la mort de gent molt estimada, la ruptura afectiva, un cataclisme natural, l'engany, un accident, la violència... i un llarg etc.

En la desgràcia tot canvia. Un pes immens carrega sobre el nostre cor, la vida s'enfosqueix, ja res pot ser normal, ens assalten preguntes i dubtes sense resposta, sembla que l'absurd domina, ens sentim abatuts, i fins i tot a vegades podem desitjar que la mort ens alliberi d'un dolor tan immens.

Una de les preguntes que el creient es fa en la desgràcia és sobre com pot ser que Déu ho hagi permès, com és possible que essent tan amorós deixi que passin aquestes coses...etc. Hi ha qui s'enfada amb Ell, no li dirigeix cap paraula, creu que perd la fe, i fins i tot, durant un temps abandona qualsevol relació. Tots els raonaments, consideracions i consells rellisquen. L'únic que es vol és que la desgràcia no s'hagués donat: Tota la resta sona a música celestial.

Com pregar en la desgràcia ?.

No pas de la forma normal en que preguem. La normalitat de la vida ha quedat feta bocins. Doncs, com ?

1.- Des del més profund del cor, des de l'abisme, clamant, cridant interiorment auxili, plorant i potser amb ràbia

2.- Com Jesús a l'hort de les oliveres, a terra, confiant al Pare el terror del seu cor, quan estava abatut fins a l'extrem.

3.- Amb els mots d'un salm que demana auxili, identificant-nos amb el que s'expressa. Van ser inspirats també per a nosaltres.

4.- Mirant de pregar al costat, ben a prop de persones que ens estimen, al seu costat, sentin la seva escalfor, la seva vibració.

5.- No demanar, no discutir, no enfadar-se amb Déu, no cercar explicacions.... callar, plorar, immergir-se en el silenci interior i repetir alguna expressió d'esperança. El Parenostre és genial.

6.- Considerant seriosament què ens cal fer per acompanyar, amorosir, suavitzar i prevenir. No sols pregar, sinó en la mida de la pròpia limitació, actuar en conformitat a la pregària.